

o. s. v. Jeg har jo allerede sagt, hvoraf dette kommer, det ligger i de usikre Forhold, vi lever under; men at vi altid maa have en Tillægsbevillingslov af en vis Størrelse, er jo ganske givet. Nogen Fremgang er der dog at spore; det sidste Tillægsbevillingslovsforslag, der blev fremsat af det ærede Medlem som Finansminister, viste, saaledes som det blev fremsat — jeg vil slet ikke tale om det endeligt vedtagne Forslag —, en Udgift af 361 Mill. Kr.; nærværende Aars Tillægsbevillingsforslag viser kun en Udgift af 141 Mill. Kr. Det er dog et Fremskridt, men jeg indrømmer, at ogsaa det er for meget at have paa Tillægsbevillingsloven, og det vil være naturligt og nødvendigt at komme ned med Beløbet, fordi vi mere og mere kommer ud af de ekstraordinære Forhold og mere og mere ind i rolige og stabile Forhold; i hvert Fald er det min Bestræbelse at naa til, at Tillægsbevillingsloven bliver ført ned til et saa ringe Omfang som overhovedet muligt.

Naturligvis har det ærede Medlem Ret i, at der er en Mulighed for, at Formue- og Indkomstskatten ikke vil give det budgetterede Beløb, men det vil være temmelig ørkesløst at diskutere det. Der er Momenter, som kunde tale for det ærede Medlems Opfattelse, men der er ogsaa Momenter, der taler i modsat Retning, navnlig dette, at de Fradrag, som ved den Ligning, der nu foregaar, ydes for betalt Skat til Stat og Kommune, vil være betydelig mindre end de, der ydedes forrige Gang. Det maa imidlertid Omstændighederne vise. Det kan ikke nytte at lægge et Budget for Formue- og Indkomstskatten efter Formodninger, man maa benytte de Erfaringer, man allerede har, og ændre det, hvis det viser sig, at Erfaringerne ikke slaar til.

Det ærede Medlem gav en længere Udvikling angaaende Nationalbankens Forstrækning til Statskassen til Køb af de 40 Millioner Præferenceaktier. Jeg synes ikke, det har stor Interesse at følge det ærede Medlem i disse Udviklinger. Naar man tilvejebragte disse Penge paa den Maade, var det ikke noget, jeg foretog vilkaarligt. Det var noget, jeg meddelte Rigsdagen, da Loven om Landmandsbankrekonstruktionen blev vedtaget, og det mødte ikke Opposition fra nogen Side. Jeg har ogsaa den Mening, at det er en ganske hensigtsmæssig Ordning. Det ærede Medlem behøvede ikke at føre et saa vidtløftigt Forsvar for den Ordning, han i sin Tid traf med Hensyn til Telefonaktierne og det Laan i Landmandsbanken, der knyttede sig dertil. Jeg har aldrig bebrejdet det ærede Medlem dette Arrangement. Jeg

fandt det meget hensigtsmæssigt, ligesom jeg finder det Arrangement, jeg har truffet, i og for sig hensigtsmæssigt. Det eneste, der i den Henseende har Interesse, er, hvorvidt de 2 Millioner skulde have fundet Udtryk paa Finansloven, altsaa som en Formindskelse af det Beløb, der er opført som Rente af Kassebeholdningen. Jeg har allerede i Folketinget sagt, at jeg ikke kan finde det rigtigt. Der var ikke tilstrækkeligt Grundlag til at indføre et saadant Minus. Man ved jo endnu ikke med Sikkerhed, hvorvidt disse Præferenceaktier vil give nogen Rente eller ikke. Jeg formoder ikke, de vil gøre det, som jeg ogsaa sagde i Folketinget; men saa snart Præferenceaktiekapitalen er restitueret, vil der kunne være Tale om, at den giver Rente, hvis Bankens Udbytte tillader det. Der er foregaaet en meget betydelig Opgang i forskellige Værdier, som Landmandsbanken sidder inde med, saaledes at Bankens Status, efter hvad man kan se, vil blive væsentlig bedre til næste Opgørelse. Men det er jo alt sammen Formodninger, som ikke har nogen afgørende Betydning. Kun maa jeg hævde, at denne Nedsættelse har sin Plads paa Tillægsbevillingsloven, ikke paa Finansloven.

Naar det ærede Medlem mente, at det var en stor Opdagelse, han havde gjort, og som han vilde meddele mig, at Udgiften til Forrentning af Statsgælden vilde blive større end opført, er det noget, som jeg desværre er meget klar over og har taget med i Betragtning, naar jeg har anstillet Overvejelser over, hvor meget der skulde til paa Tillægsbevillingsloven. Det er ogsaa et Beløb, der kommer til, foruden forskellige andre, udover, hvad der er bevilget paa Finansloven. Det ærede Medlem billigede, at Beløbet var opført til Guldparitet, og jeg kan heller ikke indse, hvorledes man ellers skulde kunde gøre det uden at komme ind paa rene Spekulationer med Hensyn til, hvad Kursen vilde blive paa Dollar og Sterling i Finansaaret 1923—24. Det ærede Medlem ønskede at vide, med hvor stort Beløb Staten har overtrukket sin Konto i Nationalbanken. Jeg antager, at det ærede Medlem havde en vis Forventning om at høre et formidabelt Tal. Forholdet er imidlertid, at i sidste Uge havde Staten til gode hos Nationalbanken 13 593 000 Kr., og den disponible Kassebeholdning kan i det hele regnes til ca. 40 Millioner paa det Tidspunkt.

Jeg beklager, at min Kollega den højtærede Undervisningsminister har maattet tage hjem paa Grund af Sygdom, der dog forhaabentlig snart vil være overstaet, og